

Kendőnyelv

KULTÚRA

A Nevem Edgar con Belderro. Belderro városának örgrófja volnék. Sok szabadidőm révén akképp határoztam, hogy papírra vetem hazánk szokásait, történelmét és földrajzát. Ezen írásomban a világszerte ismert Gorviki kendőnyelvről írok, megpróbálok egy mindenre kiterjedő leírást készíteni. Úgy vélem, ezen írásom külhonban lesz a legelterjedtebb és a botor emberek kedvelt írása lesz, hiszen ezen tudás nélkül nem igazán érhet meg a külhoni háromnál több napot a Kosfejes országának határain belül. Nem is fecsérlem a szót tovább, és mondandóm lényegébe vágok.

Kendők

Színek... Azt hiszem, ez az elsődleges dolog, ami a kendőnyelven belül számít. Minden színnek különböző jelentése van, sőt, még az árnyalatok is mást-mást jelképeznek. A Fekete szín a harc, a háború, az ellenség és a gonoszság jelképezője. Ellentéte, a fehér, a közhiedelemmel ellentétben a vereség és a megadás jele, nem pedig a békéé. A béke jele a zöld, amely még a nyugalmat és a csendet is jelképezi. A piros és a vörös különböző árnyalatai a vér, a gyilkosság és a halál jelképei. A sárga szín az irigység és a politikai ellenségeskedés színe. A bíbor és a lila a papság, a hit és a védettség színei.

A szürke a semlegesség, a semmisség és a jelentéktelenség színe, igen ritkán látni ilyen kendőket. A barna szín a természetesség, a természet, a növények és állatok színe. És végül, de nem utolsó sorban a kék, talán a legfontosabb szín a külhoniak számára: az engedély színe.

Árnyalatok... A színeken felül fontos szerepet játszanak az árnyalatok. A világos árnyalattal kezdeném, az a legkevésbé fontos. A világos árnyalatok azt jelképezik, hogy a kendő jelentése, a kendő által hordozott hír nem életbevágóan fontos, ha szükséges, halasztható. Általános állapotban minden kendő matt színű, nem feltűnő, hisz nem fontos a jelentés, azonban mégis számot kell róla adni. Ezután következnek a sötét árnyalatok, melyek a komolyságot jelképezik. Ezek a dolgok már elég fontosak, azonban nem sürgősek, mert a sürgősség árnyalata (mely a sürgősség mellett az életbevágóságot is szokta jelezni) a rikító színek, mint például a citromsárga. Ha egy kendő több színben pompázik egyszerre, az külön jelentéssel bír, ez tartományonként, sőt, olykor városonként is változhat. A foltok általában valami plusz jelentést adnak a kendőnek, az alapvetően többszínű kendők pedig nagyon szoros összefonódást jelképeznek.

A hordás helye szintén lényeges lehet, sokféle jelentéssel bír. Ha a kendőt a fejre kötik, vagy a hajba fonják, az a fontosságot, a lényegességet jelképezi itt, Gorvikban. Ha valakinek a nyakába kötve látni a kendőt, akkor az bizonyos, hogy az az egyén nem önszántából viseli a kendőt, a nyakra kötött kendő ugyanis a kényszert jelképezi. A felkarra kötött kendő jelentése az, hogy a kendőt hordozó személy is fontos, kapcsolatban áll a jelentéssel. Gyakran az emberek csuklójára kötik a kendőt, ugyanis hivatalosan mindent ide kell(ene) kötni. Ezért szokás a csuklóra kötni legalább egy kendőt, hogy bizonyos legyen az ügy hivatalossága. Ha a bokára van kötve a kendő, akkor az a biztos, hogy nem hivatalosan viseli azt a kendőt, általában titkos híreket, üzeneteket küldenek ily módon. Az átlagos

katonáknak, öröknek nincs joguk megnézni a ruha alatt hordott kendőket, így juthatnak el üzenetek másokhoz titokban. A bokára kötött kendőt gyakran akkor sem veszik észre, ha keresik (kézzel átvizsgálják az egyént), ugyanis ezek általában apróbbak, és a csizma merevsége miatt alig észrevehetőek. Ha a láb egyéb pontjára, mint például a csizmára kívülről kötnek egy kendőt, az a dolog sürgősségét jelképezi. Ezt a jelölést szinte soha nem használják, inkább rikító színű kendőt vesznek fel. Általánosságban az emberek oldalára, a derékszíjra kötik rá a kendőt, ez a legelterjedtebb, és a legkevésbé zavaró jelölés. Könnyen észrevehető, könnyen fel és leköthető.

Csomók

Szám és egymás közti viszony... A csomók száma az elsődleges dolog, melyről írnom kell. Alapvetően egymás alá szokás kötni a csomókat, ahány csomó van a kendőn, annyi dologra vonatkozik az adott kendő információja. Például egy egymás alatt három csomóval bíró kék kendő a viselőjén kívül még két embernek ad engedélyt valamire (általában utazásra, áthaladásra). Ha egymáson vannak a csomók, az szintén a fontosság mércéje. Két csomó egy fontos dolgot, három csomó egy kitüntetett dolgot, négy csomó egy életbevágó dolgot jelképez. Alapvetően minden kendőn kell legyen egy csomó, nem szokták sehova tűrni, mindig csomózzák. Tehát egy kék kendő alkalmazójának minden esetben engedélyt biztosít. Ha két kendő párosan van összecsomóztatva (értsd. A két kendőt

egymás mellé teszik, hosszanti irányban, majd a két véget megfogják, és együtt megtekervén képeznek csomót, épp úgy, mint ahogy egy kendőn képeznének csomót) az azt jelenti, hogy szoros kapcsolatban állnak egymással a hordozott hírek, információk.

Elhelyezkedés.

Egy újabb lényeges dolog. Nem mindegy ugyanis, hogy a kendőn hol helyezkedik el a csomó. Minden kendőn van legalább egy csomó, a kendő tövében, tetejében. Ez minden esetben a leglényegesebb, legfontosabb dolog, ezért a hordozó személye általában fontosabb a társaknál (ami alapvetően, kendők nélkül is így lenne). Ahogy egyre lejjebb kerülnek a csomók a kendőn, úgy csökken a prioritás is, a közepénél lesznek az általános, az alján az alárendelt, a legvégén pedig a minimális fontosságú, vagy szinte jelentéktelen csomók.

Típus.

Igen-igen, a csomók típusa még bonyolultabbá teszi ezt az amúgy sem túl egyszerű nyelvezetet. Alapesetben minden csomó egyszerű. Ezután következik a masni, vagy hurok, ami az ideiglenességet, az időlegességet jelképezi, tehát a jelentés valahol megszűnik, nem minden esetben érvényes. Ha páros csomó van valahol (fentebb már kifejtésre került) az a kapcsolatot jelképezi a két dolog között, a kétoldalúságot. Ha a masni páros, akkor az általában kötelezett állásfoglalást jelent, döntést kell hozni valamely ügyben. Ez általában a harc előtti időben szokás, mikor a hadvezérek, a várak kapitányai állásfoglalásra kötelezik a szomszédokat, régebbi ismerőseiket.

Személyes dolgok

Két kendő... Talán a leglényegesebb dolog az egész kendőnyelvben... Ha valakin két kendő van, azzal azt is jelzi, hogy nem hírvivői státuszban van. Saját magáról szólnak kendői. Ilyen esetekben az egyik kendő mindig kisebb, ám furcsamód a kisebb kendő bír nagyobb fontossággal. Ez árulja el ugyanis az

illető státuszát. A félbehajtott kendő jelöli, ha valaki nőtlen avagy nincs férjnél, jelezvén, nem teljes életet él. A nyitott kendőn húzott csíkok jelölik a gyermekek számát. A szín itt nem a családi állapotra utal, hanem az egészségi állapotra. A vörös alap fizikai sérülést jelöl (színmélysége a sérülés mértékét). Tehát például egy piros kendő egy felületi vágást, míg egy vörös már akár csonttörést is jelenthet), a kék lelki sérülést, traumát (családtag elvesztését akár), a fekete gyászt jelöl. Ezek a kendők tartoznak a negatív kategóriába, ilyenkor nem szokás tovább rontani az illetők helyzetén, nem sért(eget)ik végig őket, nem hívják párbajra, stb. A fehér kendő a fekete ellentéte, boldogságot, valakinek a születését jelöli. A sárga testi, lelki harmóniát. Ez a két szín engedélyt ad pl. a párbajra, az Anach Dragra is akár. A színek keveredése a dolgok keveredését jelzi. A gyászt és a születést nem szokás keverni egy szürke kendővel, hisz' az általános helyzet nem kíván megnevezést. A zöld szín a kék és a sárga keveredéseként azt jelzi, hogy a harmónia csak lélekben adatott meg. Ha csak testben, akkor a sárga és a piros keveredéseként narancssárga szín jelöli ezt. Ha esetleg a baj is több forrásból származna, akár lehet lila, vagy sötétlila is a szín. A lila a testi és egyaránt lelki sérülést szimbolizálja, ha nagyon sötét, még a gyász is hozzá tartozik, ilyen azonban igen ritkán fordul elő. A kisebb kendőn szokás jelezni azt is, ha valakit kihívtak párbajra. Alapvetően nem kerül név a kendőre, csak ebben az esetben. A párbajellenfél nevét kell ráírni a kendőre, egyszerre legfeljebb egyet. Ez azért szokás így, hogy ha netán valaki más is óhajtana párbajozni az illetővel, annak beszélnie kelljen az előző kihívóval, hogy az átadja az elsőbbséget. Párbajra hívni mindenkit lehet, azonban sérülteket nem szokás. Ha mégis megesik, akkor a hátrányos helyzetű mindaddig nem köteles részt venni a párbajon, amíg kendőjét le nem cseréli, fel nem javul állapotából. Az időt így húzni nem ildomos, nem is szokás, nem szokták magukat roncsolni, hogy elkerüljék a párbajt, többek

közt azért is, mert egy harmadik, kívülálló fél megkérdezésére van lehetőség. A kívülálló – akinek magasabb rangban kell lennie a két párbajozó félnél – eldöntheti, súlyos-e annyira a sérülés, hogy a párbaj nem mehet végbe. Ha úgy dönt, hogy lehetőség van a küzdelemre, annak az elkövetkező egy napban eleget kell tenni.

Egy, kis kendő. Ha a nagyobb kendő hiányzik, akkor az illető nem szolgál hírrel senkinek, legalábbis nem a kendője segítségével. Csak kis kendőt leginkább csak az állandó lakosok hordanak, jelzik helyzetüket, azonban láthatólag nem szolgálhatnak mérvadó információkkal senkinek, nem visznek híreket. A legtöbb településen szinte csak ilyen emberekkel lehet találkozni.

Nem négyzet alakú kendő. Az ilyen kendő ritka, mint a fehér holló. Igen különleges dolgokat jelölnek. Ezeket lejegyezni sem időm, sem energiám, sem módom nincsen, ugyanis rengetegféle lehet, szinte mindig egyediek (attól még, hogy sokfélék lehetnek, kevés van belőlük), magam sem láttam többet egy tucatnál. Mindig különleges elbírálás alá esnek, és a viselőjüknek tudnia kell a kendő jelentését, ugyanis ez a közembereknek, közkatonáknak nem feladata. Az esetek döntő többségében külhoniak kapnak más alakú kendőket. Néhány ilyen eset: Külhoni, más fajú, azonban mégis megtúrt teremtmény, Külhoni ember, tárgyalási bizottság tag, Külhoni ember, katonai kiképzésre jött, Külhoni rokon, esetleg támogató, Külhoni átutazó (ez esetben a napok számát is szokás jelezni, és levonni).

Egyebek

Kendőket lehet külhonban vásárolni, azonban Gorvikban tízszer is meggondolja mindenki, hogy adjon-e kendőt valakinek vagy sem. Általában a kendőkészítők mind egy-egy város vagy vár urának dolgoznak, egy parasztnak ugyanis nincs szüksége kendőkre, nem jár olyan helyeken. A kendőkre szokás írni is, általában a küldő, feladó, vagy kibocsátó írja fel rá nevét, ezzel igazolva a kendő valódiságát. Nem minden „használat” után szükséges azonban új kendő, általában olyan anyaggal írnak a kendőre, ami mosással kijön, lekopik. Ilyen anyag például a félpuha szénceruza. Van olyan is, hogy több név is szerepel a kendőn, ez akkor lehet, ha a célszemély neve is rá van írva, ha egy előző megbízó neve is rajta maradt, vagy ha

több megbízótól vannak engedélyek egyszerre, mert nem egytől szükséges. Egy átlagos kendő négyzet alakú, 40x40 vagy 25x25 cm méretű. Leggyakrabban selyemből készül, de előfordulnak más anyagok is. A gorvikiak mind rengeteg kendővel rendelkeznek, harminc-negyven példány mindenkinél szokott lenni egy ládában, vagy szekrényben. Utazások alkalmával csak a legfontosabbakat viszik magukkal, azonban, ha nincs megfelelő kendőjük, gyakran vesznek egyet, hisz' az életük is múlhat rajta. Egy Zöld kendős fickót kihívhatnak párbajozni, nem utasíthatja vissza, még akkor sem, ha közben vörös kendő kéne, mert eltörött a lába. Ezzel nagyon óvatosan kell bánni.

Azt hiszem, egyelőre értekezésemet ennyiben hagyom. Elsőre nyilván bonyolultnak tűnik ez a sok jelentés, mindent megjegyezni szinte lehetetlen elsőre. Minden tősgyökeres Gorviki tisztában van azonban ezen –eleddig le nem írott- szabályokkal, és minden esetben be is tartja. A külhoniaknak nem

hinném, hogy a kék kendőnél többre lenne szüksége, de ha mégis, akkor fohászkodjanak Ranagolhoz kegyelemért, hogy egy Gorviki se kössön beléjük.

Edgar con Belderro

?

Szerző: Con Salamander

Forrás: Kalandozok.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely